

δραϊκής τρεχαντήρας διηυθύνθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας, ὅπου διέπραξαν διάφορους ληττείας. Ἐκεῖ δὲν κατώρθωσαν νὰ χρονοτριβήσωσι πολὺ, διότι ἀνακαλυφθέντες κατεδιώχθησαν ὑπὸ τουρκικῶν ἀποσπασμάτων, ἐν τινὶ δὲ συμπλοκῇ μετ' αὐτῶν ἐφονεύθησαν τρεῖς σύντροφοὶ των.

Ὅποτε ἐπαῖχθησαν ἐνταῦθα κατὰ τὸν Ἰούνιον ἢ Ἰουλίον παρελθόντος, ἔτους ἀποθιβάσθεντες εἰς τὸ αὐτὸ ὄρητῆριον, ὅθεν εἶχον ἐπιβιβάσθῃ.

Τοῦ συμβολαίου λήξαντος καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἐταιρίας διαλυθείσης, διεσκορπίσθησαν τὰ μέλη της, τὰ μὲν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, τὰ δὲ εἰς τὰ περίξ, ἐν πληρεστάτῃ ἀγνοίᾳ διατελουσῶν τῶν ἀρχῶν ἐν γένει.

Τὸ δὲ νοστιμώτερον, ὅτι τιεῖς, ἐξ αὐτῶν ἠξιώθησαν καὶ δημοσίων θέσεων, διὰ τὸ ἐποίησαν θὰ ἔλεγε κακὴ τις γλώσσα, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐπανάλαβον τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα, ὅπερ τόσον ἐντίμως ἐξήτησαν εἰς τὰ μικρασιανὰ καὶ μακεδονικὰ παράλια. Ὁ εἰς τούτέστι διωρίσθη ἐπιστάτης τῶν φυλακῶν Μενδρесе, ἄλλος δὲ ἀγροφύλαξ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμειναν ἐνταῦθα πρὸς ἀγνώστους ἐτέρους σκοπούς.

Ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς συμμορίας συνελήφθησαν τῇ διαταγῇ τοῦ κ. Σπυρομήλιου οἱ δύο ἀρχιλησταί, ἦτοί ὁ Γεώργιος Αἴζος καὶ ὁ Ἀναστάσιος Λαλόπουλος καὶ πέντε ἐκ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, ἦτοί ὁ Ἐμμανουὴλ Καμπουράκης, ὁ Χαράλαμπος Μανιτέλας, ὁ Ἰωάννης Χρηστίδης ἢ Κολοβός, ὁ Δημήτριος Γ. Μπαλιώτης, στραγαλαδζῆς, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ληστῆς τὴν ἐπιστήμην, καὶ ὁ Γεώργιος Μπαλιώτης, ἅπαντες οὗτοι παρδίσθησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν μετὰ 22 ἀνακριτικῶν πράξεων, ἐκθέσεων κλπ. δι' ὧν ἀποδεικνύεται πασιφανέστατα ἡ σύστασις τῆς συμμορίας καὶ ἡ διάπραξις ληστρικῶν πράξεων.

Χθὲς ἅπαντες οὗτοι ἀνεκρίνοντο δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ἀμπελά, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνεκρίθησαν αὐτοὶ καὶ αἱ σάρκες των ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς.

Τοιαῦτα τὰ γνωρίσματα τῆς τρίτης ληστρικῆς περιόδου. Ἡ Χάριτας ὀφείλομεν πολλὰς εἰς τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς, καταδιώξασαν δραστηρίως τὴν τε συμμορίαν τοῦ Χασανίου καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐκ τῶν ἀποβρασμάτων τῆς πρωτεύουσῆς συγκροτηθείσαν.

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς συμμορίας ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα μας πάσχει ἀπὸ πληθώραν τοιούτων βακτηριδίων δυναμένων νὰ γεννήσωσι κακοῦν ληστρικῶν πυρετῶν καὶ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ πολλὴ χρῆσις φανικοῦ δξέος τοῦ κ. Σπύρο-Μήλιου.

ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βιτόλια, 30 Ἀπριλίου

Ἡρέμα καὶ ἀθορύβως ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπὸ τινος χρόνου συστάσα μικτὴ τουρκικὴ ἐπιτροπὴ ἐξετάζουσα τοὺς τε διδασκάλους καὶ μαθητὰς, ποιὸν τῶν διδασκομένων βιβλίων, καταγωγῆς ἐθνικότητος, σπουδῶν διδασκάλων, μισθοῦ αὐτῶν καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τοὺς πόρους δι' ὧν συντηροῦνται τὰ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ σχολεῖα.

Μέτρα σοβαρὰ καὶ προμελετημένα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς ὅπως τὰ πάντα περιέλθωσιν εἰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἀποναρκώσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν μόνην δύναμιν καὶ τὸν πόθον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀτυχεστάτων κατοικῶν τῆς Μακεδονίας. Παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ μέτρον τῆς Υ. Πύλης ἐμφαίνει ἀπόφασιν νὰ τεθῶσι καὶ τὰ τῶν σχολῶν ὑπὸ τὴν ἀγαθὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὡς

Σήμερον παρετήρησεν ὅτι ἐβάδιζεν ὄδον ἐπικίνδυνον καὶ ὀπισθοχωρεῖ. Τέλος, Ἐρριέττη, ἐάν εἶμαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν Ραοῦλ, ὀφείλεις καὶ σὺ ὡσαύτως νὰ ἦσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου.

— Βεβαίως ἀγαπητῇ μου μητὲρ.

— Ἐν τούτοις φέρεσαι πρὸς αὐτὸν πολὺ ψυχρά. Μόλις τοῦ ὀμιλεῖς καὶ ἐννοῶ ὅτι στενοχωρεῖται ἀπὸ σέ· δὲν τολμᾷ νὰ σοῦ ἀπευθίῃ τὸν λόγον. Ὁά ἐνόμιζέ τις ὅτι μνησι-κακέις ἐναντίον του, τί ἔχεις λοιπόν, σ' ἔκαμε τίποτε;

— Τίποτε, μητὲρ μου.

— Τότε, Ἐρριέττη, ἐπίτρεψόν μοι νὰ σέ εἶπω ὅτι δὲν ἐννοῶ τὸν πρὸς τὸν Ραοῦλ τρόπον σου, ὅτις καὶ αὐτὸς δὲν γνωρίζει τί νὰ σκεφθῇ, καὶ αὐτὸ τὸν κάμνει νὰ μελαγχολᾷ. . . . Θέλω νὰ γίνῃ σκεπτικώτερος, σοβαρώτερος, ἀλλὰ δύναται τις νὰ ἦνε σπουδαῖος, χωρὶς ὅμως νὰ χάσῃ τὴν εὐθυμίαν του.

Δάκρυα, τὰ ὅποια δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ, ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς νεάνιδος.

— Ἀκομὴ δάκρυα! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Δεσιμαίζ. Ἐρριέττη, κόρη μου, ἀγαπητόν μου παιδίον! Τί ἔχεις, τί ἔχεις λοιπόν;

Τὰ δάκρυα τῆς νεάνιδος ἔρρευσαν ἀφθονώτερα.

— Ἄ! Εἶμαι βεβαία τώρα, ἐξήκολούθησεν ἡ μήτηρ δι-

ὀδυνηροῦ ὕφους· μοὶ ἀποκρύπτεις κάτι τι πρὸ πολλοῦ. Ἐχεις θλιψίν, πόνον μυστικόν...

Πλησιάζασα ζωικῶς τὴν Ἐρριέττην καὶ ἐναγκαλισθεῖσα αὐτὴν ἐξήκολούθησε μετὰ φωνῆς κολακευτικῆς.

— Βίπέ, μήπως δὲν ἀγαπᾷς πλέον τὴν μητέρα σου; Ἐάν τὴν ἀγαπᾷς πάντοτε, διατί δὲν ἔχεις πλέον ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτήν; . . . Ἐρριέττη, ἀγαπητῇ μου, εἶπέ μοι τὸ αἴτιον τῶν δακρύων σου, νὰ δυνηθῶ ὅπως ἄλλοτε νὰ ἀπομάξω αὐτὰ καθὼς ὅταν ἦσο πολὺ μικρά! . . . Ὑποφέρεις, τὸ βλέπω, τὸ αἰσθάνομαι. . . Ὁμίλησον, τέκνον μου, ὀμίλησον· σέ ὀρκίζω, πέ μοι τί ἔχεις; Εἰς ποῖον λοιπόν θὰ ἐμπιστευθῆς τὴν λύπην σου, εἰμὴ εἰς τὴν ἀγαθὴν σου μητέρα;

Ἡ νεάνις γονυπετήσασα συνήνωσε τὰς χεῖρας καὶ διὰ φωνῆς ἀσθενοῦς σχεδὸν δειλιώσα:

— Προσφιλής μου, μητὲρ, εἶπεν, ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἀφήσω.

Ἡ κυρία Δεσιμαίζ ἠνωρθῶθη ἐκπληκτος.

— Νὰ με ἀφήσῃς! ἐπεφώνησε, θέλεις νὰ με ἀφήσῃς!

— Εἶνε ἀνάγκη.

— Πῶ θέλεις λοιπόν, Ἐρριέττη, νὰ ὑπάγῃς;

— Εἰς τὸ μοναστήριον.

Ἡ μήτηρ ἐρρίγησε καὶ ἔγινε κάτωχρος.

— Εἰς τὸ μοναστήριον, ἀνέκραξε παράφορος, εἰς τὸ μοναστήριον, σὺ, Ἐρριέττη Δεσιμαίζ!

— Μάλιστα, μητὲρ μου. Πολὺ ἐσκέφθην ἀπὸ τινος χρό-

εἰς τὰ εὐνομούμενα κράτη συμβαίνει. Τίς ἐγγυᾶται ὑμῖν ὅτι οἱ φαλακροὶ καὶ νυσταλέοι ὑπάλληλοι τῶν ὑπαλλήλων θὰ ἐφαρμόσουν ὅ,τι δὲν ἐννοοῦν, καὶ ἀποδείξει, ἔστω ὁ τρόμος ὃν ἐνέπνευσαν εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις, χωρὶς καὶ κωμωπόμενοι ἐνθα διδάσκαλοι καὶ ἔφοροι ἐτέθησαν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀπόντος τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἄλλων. Ἐτάφησαν διὰ παντός αἱ δυνάμεις τῶν Μητροπολιτῶν, τὰ βεράτια τῶν καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς πρὸς αὐτοὺς μαρτυρεῖ ὅτι ἡ θέσις αὐτῶν ἔσεται εἰς τὸ ἐξῆς ἐντός τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς ἐκκλησίας. Κηδεύσει προνομίῳ ἀνεὺ οἰμαγῆς καὶ κλονισμοῦ ἔσεται τὸ ὀχληρότερον θέμα συζητήσεως ὅποια δὲ τόλμη τῶν Βουλγάρων ἱερῶν καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν, θρασύτης καὶ τέχνη πρὸς ἄγραν ἀπογοητευμένου ποιμνίου!

Οἱ Βούλγαροι καὶ Ρουμῶνοι ἐργάζονται ἀνετώτερον, διότι στεροῦνται τῆς λογοκρισίας καὶ χαίρουν ἂν οὐχὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀρχῶν, τοῦλάχιστον τὴν ἀδιαφορίαν. Ὅπως λάβετε ἀπλῆν τινα ἰδέαν περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν Ρουμῶνων, σὰς ἐπισυνάπτω τὸν ἀριθμὸν ἐφημερίδων ἄστινας ἀναπᾶσαν ἐβδομάδα λαμβάνουσι διὰ τοῦ διεθοῦς ταχυδρομίου. 1450 φύλλα τὴν ἐβδομάδα ἤτοι τὸν μῆνα ἄνω τῶν 6,000 φύλλων τὰ ὁποῖα καὶ διανέμονται τακτικώτατα καὶ μετὰ ζήλου εἰθα σχολεῖα ρουμουνικὰ ὑφίστανται. Ἡμεῖς δὲ μόλις 5 φακέλους τοῦ Νεολόγου καὶ οὗτοι ἰδιωτικοί, καὶ 2 τῆς Αὐγῆς, οὐδὲν δὲ οὐδὲν δυστυχῶς φύλλον ἀπολύτως ἐκ τῆς χώρας τοῦ Κέρωπος. Ἐνῶ οἱ Βούλγαροι καὶ Ρουμῶνοι ἀλληλογραφοῦσι τακτικῶς διὰ τοῦ διεθοῦς ταχυδρομίου, ἡμεῖς οὐδὲν δυνάμεθα ν' ἀνταλλάξωμεν ἀπὸ εἰκοσι περίπου μιλῶν μὲ τὴν Ἑλλάδα, διότι στερούμεθα τῆς συμβάσεως καὶ τῶν μέσων ὧν οἱ κάτοικοι τῶν παραλίαν χαίρουσι. Δὲν ἐξετάζομεν τί φροεῖτε οἱ ἐν Ἑλλάδι περὶ τῆς τύχης τῆς βορειοδυτικῆς Μακεδονίας, οὔτε ἐξετάζομεν τοὺς ὁμοσπονδιακοὺς συνδυασμοὺς καὶ τοὺς φιλικοὺς πόθους τῶν Βουλγάρων, οὗς φαίνεται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις γινώ-

σκει τόσον δεξιῶς νὰ τοὺς ταπεινώη, ὅποταν κρίνη κατάλληλον τὸν χρόνον.

Γογγυζομεν μόνον διότι ἐγκαταλειφθέντας μᾶς ἀπογυμνῶνουν ἡμέρα τῆ ἡμέρα Ρουμῶνοι καὶ Βούλγαροι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ σταματήσωμεν τὰ ἄπειρα μέσα ἅτινα μετέρχονται. Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι ἐρχονται ἐκ Ρουμανίας ἢ Βουλγαρίας; γνήσιοι Ρουμῶνοι ἢ Βούλγαροι ἂν ἐναντίας ὅλοι οἱ σκαπανεῖς εἰσι νόθοι Μακεδόνες καλῶς μισθοδοτούμενοι καὶ προστατευόμενοι κάλλιον τῶν χωρικῶν τῆς Ρουμανίας. Ἡ ρουμουνικὴ πρεσβεία ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰσχύει, πολλάκις δὲ διετρένωσε τὴν ἐπιτροπὴν ἣν κέκτηται παρὰ τῆ Πύλῃ καὶ ἤδη τὸ γόητρόν τις πλησιάζει νὰ καταστῇ πίστις παρὰ τοῖς ἀπλοικοῖς.

Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα ἡδύναντο νὰ ἐξουδετερωθῶσι πρὸ πολλοῦ. Πλὴν φεῦ! οὔτε ὁ Σύλλογος τῶν Γραμμάτων γνωρίζει τὴν ἀποστολὴν του, οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεκάλυψε τὴν μέριμναν ἐκείνην, ἣν ἄλλοι ὑπουργοὶ μικρῶν κρατῶν πρὸ πολλοῦ δι' ἀοράτων μέσων πρακτικῶν. Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἡ Ρουμανία πέμπτει καθηγητὰς, βουλευτὰς, τμηματάρχας, δημοσιογράφους, μουσικοὺς καὶ ἄλλους λογίους καὶ εἰς τὰ ἀπόκεντρα μέρη τῆς Μακεδονίας ὅπως μελετήσωσι καὶ συλλέξωσι πληροφορίας καὶ σχετισθῶσι μετὰ τῶν πολιτῶν, συζητοῦντες καὶ λαμβάνοντες σημειώσεις. Τίς ἐξ Ἀθηνῶν μέχρι τοῦδε κῦδῶκε νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν μερῶν τούτων; Οὐδεὶς. Οἱ μὲν βουλευταὶ πᾶν ἄλλο μελετῶσιν ἢ τὴν αὔξασιν τῶν ὀρίων, οἱ δὲ λόγιοι τὴν Ἑσπερίαν καὶ τὰ ἱαματικά λουτρά, χωρὶς νὰ παραλείψωμεν καὶ τοὺς δημοσιογράφους τῶν Ἀθηνῶν οἵτινες ἡδύναντο νὰ ὦσιν ἐνήμεροι, ἂν ἤθελον. Οἱ Ρουμῶνοι διὰ τῶν συγχῶν ἐκθέσεων σπουδαίων περιηγητῶν καὶ τακτικῶν ἀναποκριτῶν γινώσκουσι πάντα, διὸ καὶ θαρραλέως προαλείφονται διὰ τὸν μέλλοντα ἀγῶνα, βαίνοντες ἐν παραλλήλῳ μετὰ τῶν Βουλγάρων.

νοῦ καὶ ἠσθάνθη ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνω μοναχὴ. Σὰς παρακαλῶ, ἀγαπητὴ μου μητέρα, προσφιλεῖς μου μητέρα, ἐπιτρέψατέ μοι ν' ἀναχωρήσω, ἄφετε ν' ἀφιερώσω τὸν βίον μου εἰς τὸν Θεόν.

Ἡ βαρόνη ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ἀκίνητος, ἄφωνος, τοὺς βραχίονας ἔχουσα ἐσταυρωμένους. Ἦτο καταπεπληγμένη.

— Μητέρα μου, καλὴ μου μητέρα, σὰς παρακαλῶ! προσέθεσεν ἡ νεάνις διὰ φωνῆς διακεκομμένης.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη! ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη Δεσιμαίζ, δὲν ἀγαπᾷ πλέον τὴν μητέρα σου!

— ὦ! μητέρα μου! μητέρα μου! ἀνεφώνησεν ἡ νεάνις. Λυγρὸς ἀπέκοψε τὴν φωνὴν τῆς.

— Ἀλλὰ τί φρικῶδες καὶ τρομερὸν πρᾶγμα συνέβη λοιπὸν! ὑπέλαβεν ἡ βαρόνη μετὰ τινος παραφορᾶς! ποῖος φοβερὸς δαίμων εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν μου; Ἡ θυγάτηρ μου δὲν ἀγαπᾷ πλέον τὴν μητέρα τῆς!

Πρὸς στιγμὴν ἔμεινε σιωπηλὴ, ἀσθμαίνουσα, τοῦ ἀπλανεῖς ὀφθαλμοῦ προσηλωμένους ἔχουσα ἐπὶ τῆς γονυκλινούς θυγατρὸς τῆς.

Ἐρριέττη, Ἐρριέττη! ὑπέλαβε μετὰ σφοδρότητος, μού ὀφείλεις μίαν ἐξήγησιν πρὲπει ἡ μήτηρ σου νὰ μάθῃ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποιον ἀναλαμβάνεις τοιαύτην ἀπόφασιν.

— Δι' ὄνομα Θεοῦ, μητέρα μου, μὴ μ' ἐρωτᾶτε! ἀνέκραξεν ἡ νεάνις, κρῖψασα διὰ τῶν χειρῶν τὸ πρόσωπόν τῆς.

Ἡ κυρία Δεσιμαίζ τεταραγμένη ἠσθάνθη ὅτι ρίγος διέδραμεν ἐφ' ὄλων τῶν μελῶν τῆς.

— Δυστυχῆς παιδίον! ἐπεφώνησεν, ἀλλὰ δὲν βλέπεις λοιπὸν ὅτι ἀρνούμενη νὰ ἀποκριθῆς μοῦ ἐπιτρέπεις νὰ ὑποθέτω τὰ τρομερότερα πράγματα!

Ἡ Ἐρριέττη ἐξέβαλεν στεναγμὸν.

Δι' ἀποτόμου κινήσεως ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀπεμακρυνε τὰς χεῖράς τῆς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς καὶ τὴν ἠνάγκασε ν' ἀνεγείρῃ τὴν κεφαλὴν.

— Ἐλα λοιπὸν, κύτταξέ με κατὰ πρόσωπον.

— ὦ! μητέρα, μητέρα, εἶπεν ἡ Ἐρριέττη ὀδυνηρῶς, ἀμφιβάλλεις περὶ τῆς θυγατρὸς σου! . . .

— Ὅχι, ὄχι, ἀπήντησε ζωηρῶς ἡ κυρία Δεσιμαίζ ὅπως ἄλλοτε, ἀναγινώσκω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, τὸ δὲ βλέμμα σου ἀντανακλᾷ πέντοτε τὴν ἀγνόητα τῆς ψυχῆς σου! Ἀλλὰ διατί δὲν θέλεις ν' ἀποκριθῆς εἰς τὴν μητέρα σου;

Ἡ Ἐρριέττη ἔμεινε σιωπηλὴ.

— Καὶ νομίζεις, ἐξηκολούθησεν ἡ βαρόνη, ὅτι θὰ συγκατατεθῶ ν' ἀποχωρισθῶ ἀπὸ σοῦ;

— Μητέρα, ὑπέλαβεν ἡ νεάνις, διὰ τὴν ἡσυχίαν μου, ὁ χωρισμὸς οὗτος, ὅσῳ σκληρὸς καὶ ἂν ἦεν, ἀποβαίνει ἀναγκαῖος.

— Διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς, διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς, ἐψιθύρῃσεν ἡ κυρία Δεσιμαίζ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐν κεφαλαίῳ εἶπειν, ἢ ἀληθῆς κατάστασις τῶν πραγμάτων εἶνε οἰκτραῖ δι' ὅλας τὰς ἐπόψεις, εἶνε δὲ λυπηρὸν μία τοιαύτη ἐνδοξὸς φυλὴ νὰ ἐξατμισθῇ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς Ρωσίας, ζητουσῶν διὰ παντός μέσου νὰ ριζώσωσιν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Εἰς τὸ προσεχὲς λεπτομερέστερα.

* *

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 1)16 Μαΐου 1883.

Τὸ φιλολογικὸν γεγονός τῆς ἡμέρας εἶναι ἡ ἐκδοσις νέας ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ Καρδούτση ὑπὸ τὸν τίτλον Θὰ πάη εἶναι σονέττα δεκατετράστιχα ἔχοντα πάντα ὡς θέμα τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν—τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1793.—Ἡ Καρδούτσειος κριτικὴ μέχρι τοῦδε μέγα ἐβόησε περὶ τὰ σονέττα ταῦτα, ἀναγγέλλουσα αὐτὰ οὐδὲν ἥττον ἢ ὡς σημεῖον δριζῶν μίαν ἐποχὴν ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς συγχρόνου ἰταλικῆς ποιήσεως! Τὰ ἐφοῦσκασεν ἐπὶ τέλους, τόσον πολὺ, ὥστε ἀναγινώσκων τις αὐτὰ ἀπορεῖ μὴ ἀνακαλύπτων οὐδαμοῦ ὄλον τὸν μέγαν ἐκείνιον σωρὸν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἰδεῶν τὰς ὁποίας βλέπουσιν οἱ κριτικοὶ τοῦ Καρδούτση: διότι οἱ κύριοι οὔτοι, οἱ προφῆται τοῦ νέου θεοῦ, εἶναι γνωστοὶ καὶ ἠριθμημένοι ἀγωνιῶντες τὸν μείζονα πάταγον περὶ τὸ ὄνομα τοῦ στιχουργοῦ νὰ ἐξεγείρωσι καὶ ἀνακηρύσσοντες αὐτὸν οὐδὲν ἥττον ἢ τὸν πρῶτον ποιητὴν τῆς Ἰταλίας (καὶ τοῦτο πιθανόν, διότι ποιητὰς σήμερον ἡ Ἰταλία ἔχει ὄσους καὶ οἴους ἢ Ἑλλὰς ἡμῶν) καὶ ὕψιστον ποιητὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ! Πράγμα τὸ ὁποῖον οἱ πλείστοι τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένων ἐν Ἰταλίᾳ δὲν ἐννοῶ διατί πρέπει νὰ παραδεχθῇ... ἐνῶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ φιλολογία γνωρίζει τὸ ὄνομα τοῦ Καρδούτση πολὺ, μὰ πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ τοῦ ἡμετέρου Παράσχου: c'est tout dire! Σημειωτέον ὅτι ὅταν ποιημάτιόν τι τοῦ δῆθεν πρῶτου Ἰταλοῦ ποιητοῦ μεναφράζεται εἰς ἕτερον γλώσσαν—καὶ τοῦτο εἰς τὴν Γερμανικὴν μόνον συνέβη μέχρι τοῦ νῦν—ὑπὸ φίλου του τινος καθηγητοῦ ἐν τριβοῦς τῆς ἰταλικῆς, αὐτὸς ὁ ἴδιος σπεύδει νὰ διατυμπανίσῃ τὸ μέγα νέον δι' ὅλων τῶν μέσων τοῦ τύπου εἰς τὴν χαίνουσαν Ἰταλίαν: ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι οὐδὲ γνωρίζομεν ἴσως ὅτι ἡ Γαλάτεια τοῦ ἡμετέρου Βασιλειάδου μετεφράσθη εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας κρινομένη ὡς ἀριστούργημα!

Ἄλλ' οὐ τόπος οὐδ' ὥρα, ἵνα περὶ Καρδούτση γράψω τώρα: περὶ τοῦ Ca-ira μόνον θὰ προσθέσω τοῦτο: ὅλα ἐμοῦ τὰ σονέττα αὐτὰ δὲν ἀξίζουσι μίαν μόνην ἐκ τῶν κοινοτέρων σελίδων ἀπὸ τὰ Châtiments τῆς... ἄ! δὲν γράφω ἐδῶ τοῦ ποιητοῦ τὸ ὄνομα, παρὰ τὸ τοῦ Ἰταλοῦ στιχουργοῦ.

A. Γ. Η.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ, 24 Μαΐου. Μεγάλῃ πυρκαϊᾷ ἐξερράγη ἐν τοῖς ναυπηγείοις τῆς ρωσικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας. Τὰ

ἐργοστάσια, αἱ μηχαναὶ, πολλὰ ναυπηγεῖα περιέχοντα θωρηκτὰ ναυπηγούμενα ἐγένοντο παρναλώμα τοῦ πυρός. Αἱ ζημίαι εἰσὶν ἀνυπολόγιστοι.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

13 Μαΐου

Περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς παρελθούσης νυκτὸς ὁ ἀστυνομικὸς φρουρὸς τῶν ὁδῶν Πανδρόσου καὶ Καπνικαρέας εὗρεν ἀνοικτὴν τὴν θύραν τοῦ ἐκεῖ ὑπογείου οἰνοπωλείου τοῦ Παναγιώτη Κλαπῆ, ὅστις πρὸ ἡμισείας ὥρας εἶχεν ἀναχωρήσει. Ὁ οἰνοπώλης εἰδοποιήθει: μετέβη ἐκεῖ καὶ εὗρε διερρηγμένον τὸ συρτάριον τῆς τραπέζης ἀφηρημένας δὲ ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ καταστηματοῦρχου, δρ. 250. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Α' τμήματος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς βεβλίωσιν τῆς κλοπῆς.

— Ὁ παρὰ τὸ φωτογραφεῖον Μωρχίτου ἀστυνομικὸς σκοπὸς εὗρε τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀνοικτὸν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Ἀθ. Βερναρδάκη ἐπίσης εὗρεθῆ ἀνοικτὸν καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς πιλοπωλεῖον τοῦ Γ. Σταθάκη. Οἱ καταστηματοῦρχοι εἰδοποιήθεντες ἐσφάλισαν αὐτὰ.

— Ὁ Ἀντώνιος Βασιλείου, ἐργάτης ἐκ Σμύρνης, ἀπώλεσε χθὲς περὶ τὴν 3 μ. ὥραν, ὅτε ἐκυμᾶτο ἐν τῷ παρὰ τὸ Θεσεῖον κήφῳ, ἐκ τοῦ θυλακίου δρ. 125 εἰς χαρτονομίσματα. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ὥραν ἀφῆρέθη καὶ τὸ πορτοφόλιον μετὰ δρ. 25 τοῦ ὅπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως κοιμωμένου Ν. Καράκη ἐκ Λοιδωρικίου. Ἀμφοτέρων τῶν πράξεων ἐπελήφθη ἀνακρίσεων ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Δ' τμήματος.

— Χθὲς τὴν 3 μ. ὥραν μεταξὺ παλαιῶ καὶ νέου Φαλήρου, ὁ ἐκ Κύθνου κοσμηματογράφος Ἰω. Ἀρέλης πηδήσας ἐκ τῆς ἀτμιαξῆς τοῦ Ἱπποτιδηροδρόμου ὅπως ἀναλάβῃ τὸν ἀναρπαγέντα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου πλόν τινος ἔθραυσε τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, διεληθόντων ἐπ' αὐτοῦ τῶν τροχῶν τῆς ἀτμιαξῆς.

— Προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας εἰς τὸ Ε' τμήμα ἡ Ἀνεζούλα Βιδάλη, ἐτῶν 5, ἀνεβολιάστος ἐν Πειραιεὶ οὐδεὶς. Ἐλευθεροκοινώνησαν ἐκ τῶν ἐν Κανθάρῳ εὐλογιῶντων αἱ Μαριέτα Διδάρη, Μαριγῶ Διδάρη, Ἀντωνία Τούρη, Διαμάντω Καραγιαννοπούλου, Κ. Καραγιαννόπουλος, Α. Καλόγηρος καὶ Μαριγῶ Κυμογήρου. Ἐνεβολιάσθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Βρατίμου 40 ἄτομα.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΩΝ

Τὸ παρὰ τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀτμοκίνητον **Μακαρονοποιεῖον** καὶ **Ἄρτοποιεῖον** τοῦ κ. Ἀνδρ. Παρασκευοπούλου γνωστοποιεῖ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι κατασκευάζει ἐκ πάστας ἀρίστης ποιότητος ἅπαντα τα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ὡς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, ὥστε ἀσπεύσωσιν οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκμάθωσι ταῦτα ἐκ τῶν βιβλίων, νὰ ἐπωφελήθωσι τῆς περιστάσεως λαμβάνοντες ταῦτα εἰς σοῦπαν.